REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2018/1641 AL COMISIEI

din 13 iulie 2018

de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează în detaliu informațiile care trebuie furnizate de administratorii indicilor de referință critici sau semnificativi în legătură cu metodologia utilizată pentru determinarea indicelui de referință, cu evaluarea internă și aprobarea metodologiei, precum și în legătură cu procedurile pentru modificarea substanțială a metodologiei

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind indicii utilizați ca indici de referință în cadrul instrumentelor financiare și al contractelor financiare sau pentru a măsura performanțele fondurilor de investiții și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2014/17/UE și a Regulamentului (UE) nr. 596/2014 ([1]), în special articolul 13 alineatul (3) al treilea paragraf,

întrucât:

(1) Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1011 impune administratorului unui indice de referință sau, după caz, al unei familii de indici de referință obligația de a publica sau de a pune la dispoziție principalele elemente ale metodologiei utilizate pentru determinarea indicelui de referință sau, după caz, a indicilor de referință dintr-o familie de indici de referință, detalii privind procedura de evaluare internă și de aprobare a metodologiei, precum și procedurile de consultare și de notificare a utilizatorilor cu privire la modificările substanțiale ale metodologiei. Prezentul regulament precizează în detaliu informațiile care trebuie furnizate de administratori în ceea ce privește indicii lor de referință semnificativi și indicii lor de referință critici. Această obligație nu se aplică administratorilor care furnizează doar indici de referință nesemnificativi. Administratorii care furnizează atât indici de referință nesemnificativi, cât și indici de referință semnificativi sau critici ar trebui să se conformeze prezentului regulament pentru indicii lor de referință semnificativi și indicii lor de referință critici. ESMA poate publica orientări cu privire la același subiect pentru administratorii de indici de referință nesemnificativi.

(2) Metodologiile de determinare a indicilor de referință diferă foarte mult. Principalele elemente specificate în prezentul regulament ar trebui, prin urmare, să fie publicate sau puse la dispoziție numai în măsura în care acestea sunt relevante pentru un anumit indice de referință.

(3) Două dintre principalele elemente ale metodologiei care ar trebui comunicate pentru a asigura fiabilitatea și exactitatea unui indice de referință critic sau semnificativ sunt cantitatea minimă și calitatea minimă a datelor de intrare necesare pentru aplicarea metodologiei și efectuarea calculului. În plus, exercitarea de puteri discreționare pentru determinarea indicilor de referință le mărește vulnerabilitatea la manipulare. Prin urmare, pentru a reduce la minimum acest risc de manipulare, administratorul ar trebui să comunice, în cadrul principalelor elemente ale metodologiei sale, normele clare care le-a definit cu privire la modul și situațiile în care se pot exercita puteri discreționare.

(4) Pentru a-i ajuta pe utilizatorii potențiali să aleagă cel mai adecvat indice de referință dintr-o paletă de indici de referință potențial adecvați, aceștia ar trebui să primească informații care să le permită să înțeleagă ce vizează să măsoare un indice de referință, ce date de intrare sunt utilizate și în ce mod sunt selectate acestea, care sunt elementele componente ale indicelui de referință, cine este implicat în procesul de colectare a datelor și de calculare a indicilor de referință, în ce situații și în ce măsură se poate recurge la puteri discreționare și care sunt limitările metodologiei, precum și în ce situații și în ce mod ar putea fi modificat indicele de referință.

(5) Pentru ca utilizatorii și potențialii utilizatori să dispună de suficiente informații despre procesul său de evaluare internă a metodologiei, administratorul ar trebui să își publice politicile și procedurile legate de acest proces, însoțite de detalii privind organele implicate și mecanismele de guvernanță relevante de care dispune, în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (UE) 2016/1011.

(6) Pentru ca utilizatorii și potențialii utilizatori să înțeleagă modul în care un administrator va organiza consultări cu privire la o modificare substanțială propusă în legătură cu un indice de referință critic sau semnificativ și justificarea modificării respective, administratorul ar trebui să comunice anumite informații, inclusiv modul în care urmează să evalueze impactul modificării propuse.

([1]) JO L 171, 29.6.2016, p. 1.

(7) În conformitate cu principiul proporționalității, prezentul regulament evită impunerea unei poveri administrative excesive asupra administratorilor indicilor de referință semnificativi (prin opoziție cu indicii de referință critici), permițându-le acestora să opteze, în cazul indicilor lor de referință semnificativi, pentru a reduce informațiile comunicate la un ansamblu mai restrâns de elemente sau pentru a comunica mai puține detalii legate de anumite elemente.

(8) Prezentul regulament se bazează pe proiectul de standarde tehnice de reglementare înaintat Comisiei de Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe.

(9) Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectul de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor, instituit prin articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(10) Pentru a se asigura coerența cu Regulamentul delegat care precizează în detaliu elementele codului de conduită pe care trebuie să îl elaboreze administratorii indicilor de referință bazați pe date de intrare provenite de la contribuitori, este oportun ca aplicarea prezentului regulament delegat să fie amânată cu două luni,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament nu se referă la administratorii de indici de referință nesemnificativi și nu se aplică acestor administratori.

Articolul 2

Principalele elemente ale metodologiei utilizate pentru determinarea unui indice de referință critic sau semnificativ

(1) Informațiile care trebuie furnizate de un administrator al unui indice de referință sau, după caz, al unei familii de indici de referință în conformitate cu cerința prevăzută la articolul 13 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2016/1011 includ cel puțin următoarele elemente, în măsura în care acestea sunt relevante pentru respectivul indice de referință sau respectiva familie de indici de referință ori pentru datele de intrare utilizate la determinarea indicelui de referință:

(a) o definiție și o descriere a indicelui de referință sau a familiei de indici de referință și a pieței sau realității economice pe care este destinat(ă) să o măsoare;

(b) moneda sau altă unitate de măsură a indicelui de referință sau a familiei de indici de referință;

(c) criteriile utilizate de administrator pentru selectarea surselor datelor de intrare utilizate pentru determinarea indicelui de referință sau a familiei de indici de referință;

(d) tipurile de date de intrare utilizate pentru determinarea indicelui de referință sau a familiei de indici de referință și prioritatea atribuită fiecărui tip;

(e) componența eventualelor grupuri de contribuitori și criteriile utilizate pentru a determina eligibilitatea pentru statutul de membru al unui astfel de grup;

(f) o descriere a elementelor componente ale indicelui de referință sau ale familiei de indici de referință și criteriile utilizate pentru selectarea și ponderarea acestora;

(g) orice cerință minimă de lichiditate pentru elementele componente ale indicelui de referință sau ale familiei de indici de referință;

(h) orice cerință minimă privind cantitatea de date de intrare, precum și orice standard minim de calitate pentru datele de intrare folosite la determinarea indicelui de referință sau a familiei de indici de referință;

(i) normele clare prin care se precizează modul și situațiile în care pot fi exercitate puteri discreționare la determinarea indicelui de referință sau a familiei de indici de referință;

(j) dacă indicele de referință sau familia de indici de referință ia în considerare sau nu reinvestirea dividendelor sau a cupoanelor plătite pentru elementele sale componente;

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

(k) în cazul în care metodologia poate fi modificată periodic pentru a se asigura că indicele de referință sau familia de indici de referință este în continuare reprezentativ(ă) pentru piața sau realitatea economică în cauză:

(i) criteriile care trebuie utilizate pentru a determina situațiile în care este necesară o astfel de modificare;

(ii) criteriile care trebuie utilizate pentru a determina frecvența acestor modificări; și

(iii) criteriile care trebuie utilizate pentru reechilibrarea elementelor componente ale indicelui de referință sau ale familiei de indici de referință ca parte a procesului de efectuare a modificării;

(l) posibilele limitări ale metodologiei și detalii privind orice metodologie care trebuie utilizată în circumstanțe excepționale, inclusiv în cazul unei piețe nelichide, în perioade de tensiune sau atunci când este posibil ca sursele datelor de tranzacție să fie insuficiente, inexacte sau nefiabile;

(m) o descriere a rolurilor părților terțe implicate în colectarea de date pentru indicele de referință, în calcularea sau în difuzarea indicelui de referință sau a familiei de indici de referință;

(n) modelul sau metoda utilizat(ă) pentru extrapolarea și eventuala interpolare a datelor privind indicii de referință.

(2) Administratorii pot alege să publice sau să pună la dispoziție informațiile menționate la literele (m) și (n) de la alineatul (1) doar pentru indicii de referință critici.

Articolul 3

Detalii privind procedura de evaluare internă și de aprobare a metodologiei

(1) Informațiile care trebuie furnizate de un administrator al unui indice de referință sau, după caz, al unei familii de indici de referință în conformitate cu cerința prevăzută la articolul 13 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/1011 includ cel puțin următoarele elemente:

(a) politicile și procedurile referitoare la evaluarea internă și aprobarea metodologiei;

(b) detalii cu privire la orice eveniment specific care poate da naștere unei evaluări interne, inclusiv detalii cu privire la orice mecanism utilizat de administrator pentru a determina dacă metodologia poate fi urmărită și verificată;

(c) organele sau funcțiile din cadrul structurii organizaționale a administratorului care sunt implicate în evaluarea și aprobarea metodologiei;

(d) rolurile îndeplinite de persoanele implicate în evaluarea sau aprobarea metodologiei;

(e) o descriere a procedurii de numire și de destituire a persoanelor implicate în evaluarea sau aprobarea metodologiei.

(2) Administratorii pot alege să publice sau să pună la dispoziție informațiile menționate la literele (d) și (e) de la alineatul (1) doar pentru indicii de referință critici.

Articolul 4

Modificări substanțiale ale metodologiei

(1) Informațiile care trebuie furnizate de administratorul unui indice de referință sau, după caz, al unei familii de indici de referință în conformitate cu cerința prevăzută la articolul 13 alineatul (1) litera (c) și articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1011 includ cel puțin următoarele:

(a) o descriere a informațiilor pe care administratorul trebuie să le comunice la începutul fiecărui exercițiu de consultare, inclusiv cerința de a face publice principalele elemente ale metodologiei care ar putea, în opinia sa, să fie afectate de modificarea substanțială propusă;

(b) termenul standard fixat de administrator pentru efectuarea consultărilor;

(c) circumstanțele în care o consultare poate avea loc într-un termen mai scurt și o descriere a procedurilor care trebuie urmate atunci când consultarea este efectuată într-un termen mai scurt.

(2) Justificarea care trebuie furnizată de un administrator în conformitate cu cerința prevăzută la articolul 13 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) 2016/1011 indică, printre altele, dacă reprezentativitatea indicelui de referință sau a familiei de indici de referință și caracterul său adecvat ca referință pentru instrumente și contracte financiare ar fi expuse unor riscuri în cazul în care nu s-ar efectua modificarea substanțială propusă.

Articolul 5

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 25 ianuarie 2019.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iulie 2018.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER